

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.649 van 1 juli 2002
in de zaak A.110.828/XIV-6751**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat M. DEMEYERE,
 kantoor houdende te 1190 BRUSSEL,
 Verbindingslaan 35

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 30 juni 1971 en van Bengaalse nationaliteit, op 16 augustus 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 mei 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 juli 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 7 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 15 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 29 mei 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DEMEYERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 26 april 2001 en verklaart zich vluchteling op 27 april 2001.

1.2. Op 23 mei 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 16 juli 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Betrokkene werd verhoord op 13 juni 2001 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Bengaalse taal machtig is.

Betrokkene, die verklaart de Bengaalse nationaliteit te bezitten, beweert afkomstig te zijn uit Shunamgonge. Betrokkene zou sinds 1986 lid zijn van de “BNP” (Bangladesh Nationalist Party) in Shunamgonge. Zijn adoptievader, F. H., zou daar secretaris van de “BNP” zijn. In 1990 zou hij zijn verkozen tot “Publicity Manager” en in 1996 zou hij zijn gepromoveerd tot “Organizing Manager”. Op 15 maart 1999 zou een bom ontploft zijn in het huis van Manik, een parlamentslid van de “AL” (Awami League). Manik zou 11 leden van de “BNP”, waaronder betrokkene, hiervan beschuldigd hebben. Op 20 maart 1999 zou betrokkene thuis zijn gearresteerd door de politie en naar de gevangenis van Shunamgonge zijn overgebracht. Betrokkene zou 6 maanden later zijn vrijgekomen na bemiddeling van de “BNP”. Op 1 januari 2000 zouden leden van de “AL” een voedingswinkel hebben overvallen. De eigenaar zou een klacht hebben ingediend en ook betrokkene naam hebben vermeld. Betrokkene zou hierop een advocaat, Abdul Guhur, ingehuurd hebben die de aanklacht zou behandelen. De zaak zou nog steeds lopende zijn. Op 15 februari 2000 zou een onbekende voor het partijbureau van de “BNP” in Shunamgonge, een “AL”-leider hebben geslagen en beroofd. Leden van de “BNP”, waaronder betrokkene, zouden de man naar het ziekenhuis hebben gebracht. De “AL”-leider zou echter een klacht neergelegd hebben tegen de mensen die hem hadden geholpen. Ook

betrokkenes naam zou zijn genoemd. Betrokkenes advocaat zou de zaak, die nog steeds niet zou zijn afgerond, behandelen. Op 20 juni 2000 zouden 12 leden van de “BNP”, waaronder betrokkene, een hongerstaking gehouden hebben. Na 2 dagen zou de politie zijn gekomen en 5 leden, waaronder betrokkene, hebben opgepakt. Twee maanden later, na tussenkomst van de “BNP”, zou betrokkene zijn vrijgelaten. Op 31 december 2000 zou betrokkene dan zijn gearresteerd omwille van de zaak van 1 januari 2000. Na 2 maanden zou hij zijn vrijgelaten nadat F. H., betrokkenes adoptievader, een borgsom zou hebben betaald. Tijdens een verzameling van de “BNP” (april 2001) in Court Point, zou een bom zijn ontploft waarbij een brug volledig vernield werd. De volgende dag zou een artikel in de krant zijn verschenen waarin de “BNP” van de aanslag zou zijn beschuldigd. Op 10 april zouden leden van de “AL” naar het partijkantoor van de “BNP” gekomen zijn en een bom gegooid hebben. De bom zou echter, per abuis, in een nabijgelegen apotheek zijn terechtgekomen. Een half uur later zou de politie zijn gearriveerd en de “BNP” van de aanslag beschuldigd hebben. Betrokkene zou hebben kunnen ontsnappen en naar een vriend, M., gegaan zijn waar hij 1 nacht zou verbleven hebben. F. H. zou hem telefonisch hebben laten weten dat de “AL” een klacht zou ingediend hebben aangaande de bomaanslag en betrokkene als voornaamste dader zou vernoemd hebben. F. H. zou betrokkene aangeraden hebben naar Dhaka te gaan. Betrokkene zou daar bij “BNP”-leider Bhiyan verbleven hebben. Deze zou hem ook een krantenartikel hebben laten zien waarin betrokkene van de aanslag beschuldigd werd. Bhiyan zou daarop voor betrokkene een agent gecontacteerd hebben en hem 2 adressen gegeven hebben van mensen die in België zouden wonen en die contacten zouden hebben met de “BNP”. Betrokkene heeft vervolgens op 27 april 2001 in België asiel aangevraagd.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat betrokkenes relaas niet wars is van tegenstrijdigheden. Zo verklaarde betrokkene bij DVZ dat hij gedurende zijn 6 maanden durende gevangenschap goed zou zijn behandeld. In (het) kader van zijn DB verklaarde betrokkene echter gedurende die periode zwaar te zijn mishandeld (CGVS, p. 5). Verder verklaarde betrokkene bij DVZ dat hij op 15/2/2000 beschuldigd werd van een terroristische aanval: leden van de “AL” zouden verschillende winkeliers op het marktplein om donaties gevraagd hebben. De “BNP” protesteerde hiertegen en daarom werd betrokkene beschuldigd. In DB verklaarde betrokkene echter dat op 15/2/2000 onbekenden, voor het “BNP”-partijbureau, een leider van de “AL” zouden hebben geslagen en beroofd. Mensen van de “BNP” zouden de “AL”-leider naar het ziekenhuis hebben gebracht voor verzorging. De “AL”-leider zou echter klacht hebben neergelegd tegen de mensen, dus ook tegen betrokkene, die hem geholpen zouden hebben. Betrokkenes advocaat zou deze zaak, die nog steeds niet is afgesloten, behandelen (CGVS, p. 5b, 6). Vervolgens verklaart betrokkene bij DVZ dat hij (nadat hij zou zijn opgepakt vanwege de hongerstaking) zou zijn vrijgelaten omdat partijleden hierom gevraagd hadden. In DB verklaart betrokkene dat de “BNP” de verantwoordelijke van het politiedepartement zou hebben bedreigd (CGVS, p. 6).

Daarenboven heeft betrokkene een aantal essentiële feiten aan zijn relaas toegevoegd. Zo heeft betrokkene bij DVZ enkel verklaart(d) dat de “AL” op 1/1/2000 een kruidenierswinkel zou hebben aangevallen en dat de “BNP” hiervan beschuldigd werd. In (het) kader van DB verklaarde betrokkene echter dat de eigenaar van de winkel een klacht zou hebben ingediend waarbij hij ook betrokkenes naam zou hebben vermeld. Betrokkene zou daarom beroep gedaan hebben op een advocaat, Abdul Guhur (CGVS, p. 5b).

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat betrokkene weinig details kan vertellen over de doelstellingen van de “BNP” en de manier waarop ze deze wil bereiken. Gezien zijn functie in de partij kan er van hem toch een meer expliciete kennis verwacht worden.

Tenslotte legt betrokkene in DB beroep een krantenartikel uit de “The Daily Sunam” voor waarin hij als dader van de bomaanslag op de apotheek wordt genoemd. Dit vermag echter niet de appreciatie van zijn dossier in positieve zin om te buigen vermits betrokkene niet aannemelijk heeft gemaakt waarom hij, indien er ook een aanklacht tegen hem zou zijn, de normale procedure van de tegen hem ingediende klacht niet heeft afgewacht of waarom de behandeling ervan niet eerlijk zou verlopen. Het blijkt immers dat de Bengaalse grondwet voorziet in een onafhankelijk rechtssysteem en dat de hogere niveaus van het gerechtelijk apparaat vaak tegen de regering pleiten in burgerlijke en zelfs in politiek controversiële zaken (Immigration & nationality Directorate, april 2000, art. 4.2.2.). Daarenboven heeft betrokkene in de loop van zijn asielpcedure een aantal tegenstrijdige verklaringen afgelegd en een aantal elementen aan zijn relaas toegevoegd. Hieruit volgt dat betrokkenes asielaanvraag bedrieglijk is en kennelijk ongegrond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is en kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-

generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 23 mei 2001.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren. (...).”.

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar nota een exceptie van ontvankelijkheid *ratione temporis* opwerpt;

Overwegende dat de bestreden beslissing dateert van 16 juli 2001 en op dezelfde datum werd ter kennis gebracht van verzoeker; dat hij zijn annulatieberoep op 16 augustus 2001 heeft ingediend, wat tijdig is, zodat de exceptie van verzoeker ongegrond is;

3. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, de schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en de schending van de artikelen 48, 49 en 52 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980;

Overwegende dat uit de vergelijking van de verklaringen van verzoeker afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat de op die basis weerhouden tegenstrijdigheden niet rechtens verantwoord worden dat de asielaanvraag van verzoeker bedrieglijk en kennelijk ongegrond werd verklaard; dat verzoeker een vrij coherent en consistent verhaal heeft verteld over zijn politieke activiteiten in zijn land van herkomst en heeft uitgelegd dat deze politieke activiteiten hem in moeilijkheden hebben gebracht; dat het asielrelaas van verzoeker in onvoldoende mate werd onderzocht door het Commissariaat-generaal, zodat onvoldoende werd gepeild naar de werkelijke asielmotieven van verzoeker; dat bijgevolg het enig middel gegrond is, in de mate dat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 mei 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 juli 2001.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op één juli tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.